

[Carlsen-Skiødt.]

Christian Ditlev Reventlow, en Mand, der har været til umaadelig megen Velsignelse her i Danmark baade overfor sine Bønder og ikke mindst paa Skolevæsenets Omraade. Jeg vil mene, at naar en Gang den højtærede Ministers Navn og mit ganske beskedne Navn er glemt, da vil det danske Folk huske Christian Ditlev Reventlow. — Jeg skal i øvrigt ikke sige mere om den Ting.

Saa vil jeg gerne rette et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister. Jeg havde draget Sagen om Tvangsindlemmelsen af St. Hans Landsogn i Odense Kommune frem her, og den højtærede Indenrigsminister gennemgik Sagen ret udførligt. Dette paaskønner jeg, fordi denne Gennemgang jo kan være medvirkende til, at Befolkningen som Helhed og ikke mindst de interesserede Kommuner dog i nogen Grad bliver klar over Ministerens Stilling til Forholdet. Jeg skal for øvrigt ikke gaa nærmere ind paa Enkeltheder i Ministerens Udtalelser denne Sag vedrørende, men jeg er paa afgørende Punkter uenig med Ministeren. Jeg er saaledes uenig med hans Udtalelser om Tvangsindlemmelse af økonomiske Grunde. Der er dog en Ting i den højtærede Ministers Udtalelser, som jeg maa gøre Indsigelse imod, idet Indenrigsministeren nævnte, at han efter Avisreferater har faaet det Indtryk, at Odense Bys Borgmester har udtalt sig mindre høfligt om Indenrigsministeren i et Byraadmøde. Nu ved jeg ikke, efter hvilke Aviser den højtærede Indenrigsminister har dette Referat; det er for saa vidt ogsaa uden Betydning for mit Vedkommende. Men jeg vil blot sige, at dette passer selvfølgelig ikke for Borgmesterens Vedkommende; paa den Maade udtaler Odense Bys Borgmester sig ikke; det ved alle, der kender ham, og det vil jeg gerne have Lov at sige her fra denne Talerstol.

Derefter skal jeg gaa over til at henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Kirkeminister om de forskellige Spørgsmaal, som jeg havde fremme i min forrige Tale, og som Kirkeministeren har knyttet nogle Bemærkninger til. Forinden jeg gaar over til det egentlige Svar til Ministeren, vil jeg gerne sige, at vedrørende Spørgsmaalet om Sammenlægning og Nedlægning af Præsteembeder ud over Landet har jo adskillige Talere haft Ordet; og det er for saa vidt glædeligt; det viser, at der er en voksende Interesse for og en voksende Modstand imod de Sammenlægnings- og Nedlægningsplaner, som Kirke-

ministeren arbejder for. Jeg har den Opfattelse, og det mener jeg er rigtigt, at de, der har taget Ordet i denne Sag her fra Folketingets Talerstol, de har ikke blot talt, fordi de personlig var uenige med Ministeren, men de har ogsaa talt, fordi de har truffet det Spørgsmaal ude i deres Kredse i Befolkningen. De har haft Tilfælde, hvor disse Spørgsmaal har været til Behandling, og det er Befolkningens Ønsker, de har bragt frem. Da den Kommission, som blev nedsat i 1925 for at overveje, om det var muligt at nedlægge ikke saa faa Præsteembeder, sluttede sit Arbejde den 21. December 1926, var der et meget betydeligt Flertal indenfor Kommissionen, nemlig ikke mindre end 10 af dens 11 Medlemmer, som anbefalede Nedlæggelse af 120 Embeder. Det vil sige, at det var alle Partier undtagen det konservative Parti, hvis Repræsentant jeg var, der anbefalede det. Jeg var den eneste, der afgav en Særbetænkning, som gik imod Tvangsnedlæggelse, Nedlæggelse mod Befolkningens Ønsker, idet Venstres Repræsentant, daværende Folketingsmand N. Johan Laursen, havde sluttet sig til Flertallet. Det har glædet mig, at der er ikke saa faa indenfor Partiet Venstre, der under denne Finanslovbehandling, har fremsat et andet Syn og Betragtninger, som falder sammen med dem i min Betænkning. Ja, jeg har endogsaa haft den Glæde, at der ikke blot har været flere Talere fra Venstres Side af denne Anskuelse, men at der ogsaa har været et enkelt Medlem af det radikale Parti, nemlig det ærede Medlem Hr. Steen, som ganske vist ikke har talt mod Sammenlægning, men har talt meget stærkt mod den Fremgangsmaade, som Kirkeministeren benytter. Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at naar det er nævnt, at Præsteforeningens Formand var med til at foreslaa Nedlæggelse af de 120 Embeder, saa er det rigtigt. Det var Præsteforeningens Formand, Pastor Birke, med til. Men jeg vil for at belyse Sagen meddele, at Pastor Birke var ikke valgt af Præsteforeningen, men udpeget af den daværende og nuværende Kirkeminister, Pastor Dahl. Det forekommer mig ogsaa, at den Fremgangsmaade, som den højtærede Kirkeminister benytter til at nedlægge Embeder, ikke er heldig. For det første lader Ministeren ikke et Embede, der bliver ledigt, opslaa, men lader det staa ubesat. Dette synes mig at være en meget uheldig Form, endog uheldigere end en eventuel Sammenlægning. Vi har f. Eks. ovre paa Fyn i Øjeblikket et Embede, som jeg har Følelsen